

στο μικροσκόπιο...

Του **ΝΙΚΟΛΑ ΣΑΡΚΟΖΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Να κάνουμε ό,τι απαιτείται για την παγκόσμια ανάπτυξη

ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ συναντώνται για δεύτερη φορά σε μόλις πέντε μήνες, οι ηγέτες των 20 κορυφαίων οικονομιών του κόσμου για να αναζητήσουν από κοινού απάντηση σε μια παγκόσμια οικονομική κρίση χωρίς προηγούμενο, την οποία διερχόμαστε.

Από τη στιγμή που ξεκίνησε αυτή η κρίση, ήμουν υπέρμαχος της ιδέας ότι όταν ερχόμαστε αντιμέτωποι με πρόκληση τέτοιου μεγέθους η συνεργασία είναι αναγκαιότητα όχι επιλογή. Τον Σεπτέμβριο του 2008, μιλώντας στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, απηύθυνα έκκληση στον κόσμο να ενωθεί και να αντιμετωπίσει την κρίση δίνοντας μια απάντηση που θα βασιζέται στο συντονισμό και τη συνεργασία. Από κοινού προωθούμενη από τα ευρωπαϊκά κράτη, η πρωτοβουλία αυτή οδήγησε στη Σύνοδο Κορυφής της G20, τον περασμένο Νοέμβριο στην Ουάσιγκτον. Η σύνοδος αυτή έθεσε τα θεμέλια για σημαντική μεταρρύθμιση του διεθνούς οικονομικού συστήματος. Τώρα, η σύνοδος του Λονδίνου θα πρέπει να μας δώσει τη δυνατότητα να προχωρήσουμε ακόμα πιο πέρα και να εφαρμόσουμε τις αρχές στις οποίες συμφωνήσαμε στην Ουάσιγκτον.

Ο κόσμος προσδοκά από μας την επιτάχυνση της μεταρρύθμισης του διεθνούς οικονομικού συστήματος. Προσδοκά να ανοικοδομήσουμε μαζί μια νέα μορφή καπιταλισμού, καλύτερα ρυθμιζόμενου, με μεγαλύτερη αίσθηση ηθικής και αλληλεγγύης. Αυτό είναι προϋπόθεση, ώστε να τεθεί η οικονομία σε κίνηση και να επιτευχθεί αειφόρος ανάπτυξη.

Η κρίση αυτή δεν είναι η κρίση του καπιταλισμού. Αντιθέτως, είναι η κρίση ενός συστήματος που παρασύρθηκε μακριά από τις πλέον θεμελιώδεις αξίες του καπιταλισμού. Είναι η κρίση ενός συστήματος που οδήγησε τους διαχειριστές της οικονομίας σε ολοένα και πιο ριψοκίνδυνες ενέργειες, που επέτρεψε στις τρά-

πεζες να κερδοσκοπούν αντί να κάνουν τη δουλειά τους, δηλαδή να χρηματοδοτούν την ανάπτυξη της οικονομίας, ένα σύστημα, τέλος, που ανέχτηκε μια παντελή έλλειψη ελέγχου των ενεργειών τόσο παραγόντων της οικονομίας και των αγορών.

Κατά τη σύνοδο της Ουάσιγκτον τον περασμένο Νοέμβριο, συμφωνήσαμε στις τέσσερις αρχές που θα διέπουν την απάντησή μας στην κρίση: την ανάγκη για εντατικό συντονισμό και συνεργασία, την απόρριψη μέτρων προστατευτισμού, την ενίσχυση συστημάτων ρύθμισης στις οικονομικές αγορές και μια νέα παγκόσμια διακυβέρνηση.

Τι έχει επιτευχθεί μέχρι σήμερα; Στα πρώτα δύο σημεία η πρόδοός μας ήταν σημαντική. Καταφέραμε να αναχαιτίσουμε το φάσμα του προστατευτισμού, ο οποίος, όπως μας έχει διδάξει η Ιστορία, αναπόφευκτα επιτείνει τις υπάρχουσες δυσκολίες. Επιπροσθέτως όλα τα κράτη στήριξαν μαζί τις οικονομίες τους με φιλόδοξα προγράμματα στήριξης, ενώ χώρες όπως η Γαλλία, που προσφέρουν στους πολίτες τους υψηλό επίπεδο κοινωνικής προστασίας, προχώρησαν επίσης σε σημαντική αύξηση έκτακτων δαπανών που συνδέονται με το κράτος πρόνοιας. Απολογιστικά, λαμβάνοντας υπόψη όλα αυτά τα μέτρα υποστήριξης, οι ηγέτιδες οικονομίες του κόσμου κατέβαλαν συγκριτικά γιγάντιες προσπάθειες για να απαντήσουν στην κρίση. Τα μέτρα αυτά μόλις αρχίζουν να αποδίδουν και να παράγουν απτά αποτελέσματα, όμως οφείλουμε να είμαστε έτοιμοι για περαιτέρω μέτρα αν οι συνθήκες το απαιτήσουν.

Αυτήν την αρχή θα υποστηρίξω στο Λονδίνο: Να κάνουμε οτιδήποτε απαιτείται για την παγκόσμια ανάπτυξη.

Αυτήν την εβδομάδα ωστόσο οφείλουμε να δώσουμε την ίδια προτεραιότητα και να αντιμετωπίσουμε ως εξίσου επείγον το θέμα της προόδου στη ρύθμιση των χρηματοαγορών. Η παγκόσμια ανάπτυξη θα θωρακιστεί από ένα σταθερό, αποτελεσματικό οικονομικό σύστημα και από την ανανέωση της εμπιστοσύνης στις αγορές που θα επιτρέψει την καλύτερη τοποθέτηση των πόρων, θα ενθαρρύνει το δανεισμό και θα βοηθήσει να ρευστεί ξανά ξένο επενδυτικό κεφάλαιο προς τις αναπτυσσόμενες χώρες.

Η σύνοδος της Ουάσιγκτον οδήγησε στην εγκαθίδρυση πολλών βασικών αρχών που αφορούν τη ρύθμιση, οι οποίες πρέπει τώρα να τεθούν σε πρακτική εφαρμογή. Αποφασίσαμε ότι στο μέλλον ουδείς διαχειριστής της οικονομίας, θεσμός ή προϊόν, θα είναι πέρα από τον έλεγχο μιας ρυθμιστικής αρχής. Ο κανόνας αυτός θα πρέπει να εφαρμοστεί σε εταιρείες χρηματοπιστωτικής αξιολόγησης, θα πρέπει όμως επίσης να εφαρμοστεί σε κερδοσκοπικά επενδυτικά funds και φυσικά σε φορολογικούς παραδείσους.

Επ' αυτού επιθυμία μου είναι να πάμε πράγματι πολύ μακριά υιοθετώντας απόφαση που θα καταγράφει τους φορολογικούς παραδείσους και θα αναφέρει διεξοδικά όλες τις αλλαγές που προσδοκούμε να κάνουν, καθώς και τις συνέπειες που θα αντιμετωπίσουν σε περίπτωση μη συμμόρφωσης. Ο-

φείλω να πω ότι με ικανοποιεί το γεγονός πως η συζήτηση για τους φορολογικούς παραδείσους, που άνοιξε στη σύνοδο της Ουάσιγκτον, έχει ήδη αρχίσει να αποδίδει καρπούς, ιδίως στην Ευρώπη, όπου πολλές χώρες ανακοίνωσαν πρόσφατα την πρόθεσή τους να προβούν σε αναθεώρηση της νομοθεσίας τους προκειμένου να απαντήσουν στις προσδοκίες της διεθνούς κοινότητας.

Ελπίζω επίσης ότι θα σημειώσουμε πρόοδο συνεργαζόμενοι για την αναγκαία μεταρρύθμιση των κριτηρίων αξιολόγησης και των επιπέδων χρηστής εποπτείας των οικονομικών εταιρειών. Οι υφιστάμενοι κανονισμοί δεν απέτρεψαν καταχρήσεις. Μάλιστα επιδείνωσαν την κρίση. Θα αναδείξω αυτό το θέμα, διότι δυστυχώς σε πολλές χώρες δεν έχει τύχει της προσοχής που απαιτείται.

Σε ό,τι αφορά τη μεταρρύθμιση της παγκόσμιας οικονομικής διακυβέρνησης, ανέκαθεν πίστευα ότι θα πρέπει να δώσουμε περισσότερο χώρο στα αναδυόμενα έθνη, επί τη βάση του πραγματικού βάρους τους και συμφώνως προς τις ευθύνες που θα ήθελαν να αναλάβουν. Αυτό αφορά όλα τα διεθνή σώματα, αλλά κυρίως τους διεθνείς οικονομικούς θεσμούς. Με ικανοποιεί ιδιαίτερα ότι το Οικονομικό Φόρουμ Σταθερότητας έχει διευρύνει τη βάση των μελών του. Οφείλουμε να πάμε ακόμα πιο μακριά στο μέλλον.

Κοιτώντας πέρα από τη σύνοδο του Λονδίνου, κατά την άποψή μου θα παραμείνει εκκρεμές το καθήκον της διαδικασίας ανανέωσης στο πλαίσιο του συνόλου του πολυπολικού συστήματος. Θα διατυπώ-

σω κάποιες προτάσεις επ' αυτού τους επόμενους μήνες.

Τέλος, θα πρέπει να δώσουμε απαντήσεις στα προβλήματα εκείνων οι οποίοι επλήγησαν περισσότερο από τις συνέπειες της κρίσης. Να γιατί οφείλουμε να προχωρήσουμε σε αύξηση των κονδυλίων που διαθέτουμε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ώστε να μπορεί να ενισχύσει τις χώρες που αντιμετωπίζουν τις σοβαρότερες δυσκολίες. Σε επίπεδο Ε.Ε. ήγειρα το θέμα της συνεισφοράς μας στο ΔΝΤ: Τα κράτη-μέλη ήταν έτοιμα και πρόθυμα. Σε επίπεδο Ε.Ε. έφερα επίσης και το θέμα της συμμετοχής μας στους κινδύνους, στους οποίους εκτίθενται ορισμένες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Και εδώ τα κράτη-μέλη ήταν έτοιμα και πρόθυμα.

Θα ήθελα ακόμα να επισημάνω με έμφαση την ανάγκη, την απόλυτη αναγκαιότητα να προσφέρουμε την υποστήριξή μας στα φτωχότερα έθνη. Αυτά είναι τα θύματα της κρίσης. Ορισμένα είναι σήμερα αντιμετώπιζα με τον πραγματικό κίνδυνο να εκμηδενιστούν όλες οι προσπάθειες που έκαναν τα τελευταία χρόνια για την επίτευξη των Στόχων της Χιλιετίας του ΟΗΕ για την Ανάπτυξη, αν δεν δείξουμε αλληλεγγύη. Ποιν από λίγες ημέρες ήμουν στην Αφρική. Από εκεί εξέφρασα την πεποίθησή μου ότι η μοίρα της ευρωπαϊκής ηπείρου και εκείνη της αφρικανικής είναι άρρηκτα δεμένες. Θα είμαστε έτοιμοι και πρόθυμοι να σταθούμε στο πλευρό της Αφρικής και όλων των αναπτυσσόμενων χωρών που περνούν δυσκολίες σε κάθε ήπειρο.

Είμαι πεπεισμένος ότι μέσα από αυτές τις ταραγμένες εποχές ο κόσμος μπορεί να βγει πιο δυνατός, περισσότερο ενωμένος και με μεγαλύτερη αίσθηση αλληλεγγύης από ό,τι στο παρελθόν, υπό την προϋπόθεση ότι θα έχουμε τη βούληση για κάτι τέτοιο. Εχω πλήρη επίγνωση ότι δεν μπορούμε να επιφέρουμε ριζικές αλλαγές σε μια νύχτα, ότι ακόμα είναι μακρύς ο δρόμος και ότι ίσως χρειαστούν και άλλες συναντήσεις, μετά το Λονδίνο, για να θέσουμε σε εφαρμογή τις μεταρρυθμίσεις που έχουμε αναλάβει. Ξέρω όμως πολύ καλά ότι απαιτούνται πρακτικά αποτελέσματα ήδη από αύριο στο Λονδίνο. Η αποτυχία δεν είναι επιλογή. Ο κόσμος δεν θα την καταλάβει και η Ιστορία δεν θα μας συγχωρήσει.